Prendre sur nous le nom de Jésus-Christ

Par Dale G. Renlund
du Collège des douze apôtres

Marrja mbi Vete e Emrit të Jezu Krishtit

Nga Plaku Dejll G. Renland,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Conférence générale d’octobre 2025

Plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons être comme lui.

En 2018, à l’université d’Utah, une chaire professorale spéciale a été créée. Elle porte le nom de « Chaire présidentielle de chirurgie cardio-thoracique du Dr Russell M. Nelson et de Dantzel W. Nelson »,cardio, faisant référence au cœur etthoracique, au thorax. Elle honore le travail important du président Nelson en tant que chirurgien et le soutien qu’il a reçu de sa défunte femme, Dantzel. Cette chaire professorale a été financée par un fonds appelé à durer dans le temps. La personne sélectionnée pour une chaire de ce prestige reçoit une récompense, un complément de salaire et des fonds pour faire de la recherche.

Le premier chirurgien choisi comme titulaire de cette chaire professorale était le Dr Craig H. Selzman, un chirurgien cardiaque talentueux qui n’est pas membre de notre Église. Lors de la cérémonie d’attribution de la chaire au docteur Selzman, de nombreux invités étaient présents, notamment le président Nelson et son épouse, Wendy. Au cours de la réunion, le président Nelson a parlé avec modestie de sa carrière de pionnier dans la chirurgie.

Ensuite, le Dr Selzman a expliqué ce que l’obtention de cette chaire signifiait pour lui. Il a raconté que, quatre jours auparavant, après une longue journée en salle d’opération, il avait appris que l’un de ses patients devait retourner au bloc. Il était fatigué et déçu, sachant qu’il allait devoir passer une autre nuit à l’hôpital.

Ce soir-là, le Dr Selzman a eu une conver-

Sa më shumë që identifikohemi me Jezu Krishtin dhe e kujtojmë Atë, aq më shumë dëshirojmë të jemi si Ai.

Në vitin 2018, në Universitetin e Jutës u krijua një pozicion i veçantë për profesorët, i quajtur “Dr. Rasëll M. Nelson dhe Denzel W. Nelson, Kreu Presidencial në Kirurgjinë Kardiotorakale” –kardiodomethënë “zemër” dhetorakaledomethënë “kraharor”. U bë në nderim të punës së rëndësishme të Presidentit Nelson si kardiokirurg dhe të përkrahjes që ai mori nga gruaja e tij e ndjerë, Denzeli. Ky pozicion për profesorët u pagua nga një fond i planifikuar që të zgjasë edhe në të ardhmen.Individi i përzgjedhur për këtë lloj pozicioni prestigjioz si profesor merr njohje, një pagë dhe fonde për kërkim shkencor.

Kirurgu i parë i zgjedhur për të mbajtur këtë pozicion profesori ishte Dr. Kreig H. Selcmani, një kardiokirurg i zoti, i cili nuk është anëtar i Kishës sonë. Në ceremoninë e dhënies së këtij pozicioni të profesorit, Dr. Selcmanit, ishin të pranishëm shumë të ftuar të rëndësishëm, përfshirë Presidentin Nelson dhe bashkëshorten e tij, Motrën Uendi W. Nelson. Gjatë takimit, Presidenti Nelson foli me thjeshtësi për karrierën e tij si pionier i kirurgjisë.

Më pas, Dr. Selcmani tregoi se çfarë do të thoshte për të që të caktohej në këtë pozicion profesori. Ai tregoi se katër ditë më parë, pas një dite të gjatë në sallën e operimit, zbuloi se njëri nga pacientët e tij kishte nevojë që t’i bëhej sërish një operacion. Ai ishte i lodhur dhe i zhgënjyer, duke e ditur se do t’i duhej të kalonte edhe një natë tjetër në spital.

Atë mbrëmje, Dr. Selcmani, bëri një bash-

sation avec lui-même qui a changé sa vie. Il s'est dit : « Vendredi, on va m'octroyer une chaire professorale portant le nom du Dr Nelson. Le Dr Nelson était connu comme quelqu'un qui maîtrisait ses émotions, qui traitait tout le monde avec respect et qui ne s'emportait jamais. Maintenant que mon nom va être associé au sien, je dois essayer de lui ressembler davantage. » Le Dr Selzman était déjà un chirurgien très bienveillant. Cependant, il voulait devenir encore meilleur.

Auparavant, l'équipe chirurgicale du Dr Selzman savait probablement quand il était fatigué et frustré, car cela transparaissait dans sa façon de parler et le ton de sa voix. Mais ce soir-là, au bloc opératoire, le Dr Selzman a fait un effort conscient pour être particulièrement encourageant et compréhensif envers son équipe. Il a eu l'impression que cela a fait une différence et il a décidé de continuer d'essayer de ressembler davantage au Dr Nelson.

Cinq ans plus tard, le président Nelson a fait don de ses archives professionnelles à l'université d'Utah. Des dignitaires de l'université sont venus le remercier officiellement. À cette occasion, le Dr Selzman a de nouveau pris la parole. Se référant aux initiales du président Nelson, RMN, il a dit : « Un esprit 'RMN' règne désormais au service de chirurgie cardio-thoracique de l'université d'Utah. »

Lorsqu'il fait face à des contrariétés, le Dr Selzman a expliqué : « Je fais ce que nous enseignons à nos internes, c'est-à-dire que je me concentre, je passe à autre chose et je fais de mon mieux. Cet esprit vit en nous chaque jour. Nous donnons, à chaque membre du service et à chaque nouvel interne, un badge à accrocher sur sa blouse. En bas de ce badge, on peut lire les lettres 'RMN'. L'esprit RMN est le fondement de notre formation ; nous l'enseignons à tout le monde. » Le Dr Selzman a modifié son attitude et ses aspirations antérieures, parce que son nom était dorénavant lié à celui du président Nelson.

Cette série d'événements impliquant le Dr Selzmanm'a amené à me demander : « Comment ai-je changé depuis que mon nom est associé à celui de Jésus-Christ ? Ai-je adopté un esprit chrétien ? Ai-je réellement essayé de devenir meilleur et plus semblable au Christ ? »

Dans l'expérience du Dr Selzman, nous pouvons voir au moins cinq parallèles avec le processus que nous suivons pour prendre sur nous le nom de Jésus-Christ. Ce processus commence

këbisedim me veten që i ndryshoi jetën. Në atë çast, mendoi: "Të premten do të caktohem në një pozicion profesori që mban emrin e Dr. Nelsonit. Ai gjithmonë njihej si dikush që i mbante nën kontroll emocionet e tij, e trajtonte çdo njeri me respekt dhe kurrë nuk e humbiste vetëkontrollin. Tani që emri im do të lidhet me emrin e tij, më duhet të përpiqem që të jem më shumë si ai." Dr. Selcmani ishte tashmë një kirurg shumë i kujdesshëm. Por ai donte të bëhej edhe më i mirë.

Në të shkuarën, ekipi i tij kirurgjikal mund të kishte qenë i vetëdijshëm për lodhjen dhe acarimin e tij, sepse ai mund t'i kishte lënë ato të shfaqeshin në sjelljen dhe tonin e zërit të vet. Por në sallën e operacionit atë natë, Dr. Selcmani bëri një përpjekje të ndërgjegjshme që të ishte veçanërisht përkrahës dhe mirëkuptues ndaj ekipit të tij. E ndjeu se kjo solli ndryshim dhe mori vendimin që të vazhdonte të përpiqej që të ishte më shumë si Dr. Nelsoni.

Pesë vjet më vonë, Presidenti Nelson ia dorëzoi dokumentet e tij profesionale Universitetit të Jutës.Personalitete nga universiteti erdhën për ta falënderuar zyrtarisht Presidentin Nelson. Gjatë këtij takimi, Dr. Selcmani foli përsëri. Duke iu referuar inicialeve të Presidentit Nelson, RMN, ai tha: "Ka një etos 'RMN' që tani përshkon Sektorin e Kirurgjisë Kardiotorakale në Universitetin e Jutës".

Në situata të ndera, Dr. Selcmani shpjegoi: "Unë bëj atë që tani ua mësoj stazhierëve tanë të bëjnë: të përqendrohen, të shohin përpara dhe të bëjnë më të mirën që munden. Ky etos jeton brenda nesh çdo ditë. I japim stema xhaketash çdo anëtari të sektorit dhe çdo stazhieri të ri. Në faqen e stemës janë shkronjat 'RMN'. Etosi RMN është themelor në trajnimin tonë; ia mësojmë atë çdo njeriu." Dr. Selcmani i kishte përmirësuar qëllimisht sjelljen dhe aspiratat e tij të mëparshme ngaqë emri i tij tani lidhej me atë të Presidentit Nelson.

Kjo seri ngjarjesh që përfshiu Dr. Selcmanin, më bëri të pyes veten: "Si kam ndryshuar që kur e lidha emrin tim me emrin e Jezu Krishtit? Si rrjedhojë, a e kam përvetësuar një etos si të Krishtit? A jam përpjekur çiltërisht që të bëhem më i mirë dhe më shumë si Ai?"

Te përvoja e Dr. Selcmanit mund të shohim se ka të paktën pesë ngjashmëri me procesin nëpërmjet të cilit ne marrim mbi vete emrin e Jezu Krishtit. Megjithëse ai proces fillon me

par le baptême, mais il n'est complet que lorsque nous devenons plus purs et saints, et lui ressemblons davantage.

Le premier parallèle est l'identification. En recevant la chaire Nelson, le Dr Selzman a associé son nom à celui du président Nelson et a commencé à s'identifier à lui. Quand nous prenons sur nous le nom de Jésus-Christ, nous associons notre nom au sien. Nous nous identifions à lui. C'est avec joie que nous nous faisons appeler chrétiens. Nous reconnaissons le Sauveur et nous nous affirmons résolument comme siens.

Autre parallèle très proche de l'identification : le souvenir. Quand le Dr Selzman entre dans son bureau, son regard est attiré par le médaillon qu'il a reçu quand il a été nommé à la chaire Nelson. C'est un rappel quotidien de l'esprit « RMN ». Pour nous, c'est la Sainte-Cène qui, chaque semaine, nous aide à nous souvenir de Jésus-Christ tout au long de la semaine. Lorsque nous prenons la Sainte-Cène, nous le faisons en souvenir du prix qu'il a payé pour nous racheter. Nous faisons de nouveau alliance de nous souvenir de lui, nous reconnaissons sa grandeur et nous apprécions sa bonté. Nous reconnaissons sans cesse que ce n'est que dans et par sa grâce que nous sommes sauvés de la mort physique et spirituelle.

Nous souvenir signifie que nous suivons le conseil d'Alma, le prophète du Livre de Mormon. « Que toutes [nos] actions soient pour le Seigneur, et, en quelque lieu que [nous aillions], que ce soit dans le Seigneur ; […] que toutes [nos] pensées soient dirigées vers le Seigneur ; […] que les affections de [notre] cœur soient placées à jamais dans le Seigneur. » Même lorsque nous sommes affairés dans d'autres domaines, nous continuons de penser à lui, tout comme nous nous souvenons de notre nom, quel que soit ce sur quoi nous portons notre attention.

Le troisième parallèle est une des conséquences du fait de se souvenir de ce que le Sauveur a fait pour nous : c'est l'imitation. Le Dr Selzman a commencé à imiter le président Nelson et l'esprit RMN. Je crois que la conduite du président Nelson est simplement la manifestation de toute une vie de disciple de Jésus-Christ. Pour nous, plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons lui ressembler. En tant que disciples du Christ, nous devenons meilleurs quand nous nous concentrons sur lui, bien plus que lorsque nous nous concen-

pagëzimin, nuk është i plotë derisa ne të jemi më të pastër e më të shenjtë dhe të jemi bërë më shumë si Ai.

Ngjashmëria e parë është identifikimi. Caktimi i Dr. Selcmanit në pozicionin e profesorit me titullin Nelson e lidhi emrin e tij me emrin e Presidentit Nelson dhe Dr. Selcmani filloi të identifikohej me Presidentin Nelson. Kur marrim mbi vete emrin e Jezu Krishtit, ne e lidhim emrin tonë me emrin e Tij. Ne identifikohemi me Të. Me gëzim, njihemi si të krishterë. E pranojmë Shpëtimtarin dhe, pa kërkuar ndjesë, ngrihemi në këmbë që të na numërojnë si të Tijët.

E lidhur ngushtë me identifikimin gjendet një ngjashmëri tjetër – kujtimi. Kur Dr. Selcmani shkon në zyrën e vet, sytë e tij tërhiqen nga medaljoni që mori kur u caktua në pozicionin e profesorit me titullin Nelson. Ky medaljon i kujton çdo ditë etosin RMN. Për ne, marrja e sakramentit çdo javë na ndihmon që ta kujtojmë Jezu Krishtin gjatë gjithë javës. Teksa e marrim sakramentin, ne e bëjmë këtë gjë në kujtim të çmimit që Ai pagoi për të na shëlbuar. Ne besëlidhim sërish që ta kujtojmë Atë, të dallojmë madhështinë e Tij dhe ta vlerësojmë mirësinë e Tij. Në mënyrë të përsëritur e vëmë në dukje se është vetëm në dhe nëpërmjet hirit të Tij që ne shpëtohemi nga vdekja fizike dhe shpirtërore.

Kujtim do të thotë që ne e ndjekim këshillën e dhënë nga profeti i Librit të Mormonit, Alma. Ne i lejojmë "të jenë të gjitha veprimet [tona] në Zotin dhe kudo që të shko[jmë], le të jetë në Zotin; … le të jenë të gjitha mendimet [tona] të drejtuara te Zoti; … [dhe] le të jetë dashuria e zemrës s[onë] e vendosur përgjithnjë te Zoti". Edhe kur jemi të zënë me çështje të tjera, ne qëndrojmë të vëmendshëm ndaj Tij, po ashtu siç kujtojmë vetë emrat tanë, pavarësisht nga çdo gjë tjetër tek e cila përqendrohemi.

Një rezultat i të kujtuarit të asaj që Shpëtimtari e ka bërë për ne, është një ngjashmëri e tretë – përngjasimi. Dr. Selcmani filloi të përngjante me Presidentin Nelson dhe etosin RMN. Unë besoj se etosi i Presidentit Nelson është thjesht një shfaqje e të qenit nga ana e tij një dishepull i Jezu Krishtit gjatë gjithë jetës.Për ne, sa më shumë që identifikohemi me Jezu Krishtin dhe e kujtojmë Atë, aq më shumë dëshirojmë të jemi si Ai. Si dishepuj të Tij, ne ndryshojmë për më mirë kur përqendrohemi tek Ai, më shumë sesa kur përqendrohemi te vetja jonë. Ne përpiqemi fort

trons sur nous-mêmes. Nous nous efforçons de devenir comme lui et nous cherchons à acquérir ses vertus. Nous prions ardemment afin d'être remplis de charité, l'amour pur du Christ.

En avril, le président Nelson a enseigné : « Si la charité devient une part intégrante de notre caractère, nous perdrons l'envie de rabaisser autrui. Nous cesserons de juger. Nous serons charitables envers tous les hommes, quel que soit leur milieu. Éprouver de la charité pour tous […] est essentiel à notre progression. La charité est le fondement même d'une personnalité divine. » En parallèle de la charité, nous cherchons àcultiver […] et développerles autres dons spirituels du Sauveur, notamment l'intégrité, la patience et la diligence.

Le fait d'imiter Jésus-Christ nous amène au quatrième parallèle : conformer notre volonté à la sienne. Nous nous joignons à lui dans son œuvre. En tant que chirurgien, le Dr Nelson était un pédagogue, un soignant et un chercheur. Le badge sur les blouses utilisées dans le service du Dr Selzman met l'accent sur ces engagements en affichant les motsenseigner,soigneretdécouvrir. En ce qui nous concerne, le fait de prendre sur nous le nom de Jésus-Christ implique, entre autres, que nous conformions volontairement, intentionnellement et avec enthousiasme nos buts aux siens. Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous « aimons, faisons connaître et invitons». Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous servons nos semblables, surtout ceux qui ont été blessés, brisés ou écrasés par leurs expériences dans la condition mortelle.

Nous prenons plus pleinement sur nous le nom de Jésus Christ lorsque nous nous identifions à lui, nous nous souvenons de lui, nous l'imitons et nous nous conformons à sa volonté. Ces quatre actions mènent à un cinquième parallèle : l'habilitation. Nous accédons au pouvoir de Dieu et à ses bénédictions dans notre vie. La chaire Nelson a permis au Dr Selzman de recevoir une reconnaissance et un fonds de soutien qu'il utilise pour changer la culture de son service. Il utilise cette « dotation de pouvoir » pour aider les autres. De la même manière, quand nous prenons sur nous le nom du Sauveur, notre Père céleste nous accorde son pouvoir pour nous aider à remplir notre mission dans la condition mortelle.

Lorsque nous contractons des alliances supplémentaires avec Dieu, nous prenons plus

që të bëhemi si Ai dhe kërkojmë që të bekohemi me tiparet e Tij. Lutemi plot zell që të mbushemi me dashuri hyjnore, dashurinë e pastër të Krishtit.

Siç dha mësim Presidenti Nelson në prill: "Teksa dashuria hyjnore bëhet pjesë e natyrës sonë, ne do ta humbasim shtysën që t'i poshtërojmë të tjerët. Do të ndalojmë së gjykuari të tjerët. Do të kemi dashuri hyjnore për njerëzit nga të gjitha fushat e jetës. Dashuria hyjnore për të gjithë … është thelbësore për përparimin tonë. Dashuria hyjnore është themeli i një karakteri të perëndishëm."Krah për krah me dashurinë hyjnore ne kërkojmë, "kultivojmë … e zgjerojmë"dhurata të tjera shpirtërore nga Shpëtimtari, përfshirë integritetin moral, durimin dhe zellin.

Përngjasimi me Jezu Krishtin na çon drejt një ngjashmërie të katërt – përputhjes me qëllimet e Tij. Ne i bashkohemi në veprën e Tij. Si kirurg, Dr. Nelsoni njihej si mësues, një shërues dhe një kërkues shkencor. Stema e xhaketës e përdorur në sektorin e Dr. Selcmanit thekson këto orvatje, që përfaqësojnë fjalëtjep mësim,shërodhezbulo. Për ne, pjesa e marrjes mbi vete të emrit të Jezu Krishtit përfshin përputhjen me gatishmëri, qëllim dhe entuziazëm të synimeve tona me synimet e Tij.Ne i bashkohemi Atij në veprën e Vet kur "japim dashuri, tregojmë e ftojmë". Ne bashkohemi me Të në veprën e Tij kur u japim shërbesë të tjerëve, veçanërisht njerëzve të cenueshëm dhe atyre që janë të plaguar, të copëtuar ose të dërrmuar nga përvojat e tyre tokësore.

Pra, ne marrim mbi vete më plotësisht emrin e Jezu Krishtit nëpërmjet identifikimit, kujtimit, përngjasimit dhe përputhjes.Bërja e këtyre katër gjërave na çon drejt një ngjashmërie të pestë – fuqizimit. Ne marrim fuqinë dhe bekimet e Perëndisë në jetën tonë. Pozicioni i profesorit me titullin Nelson i siguron Dr. Selcmanit njohje dhe fonde përkrahëse që ai po i përdor për të ndryshuar kulturën në sektorin e tij. Ai e zbaton këtë "dhurim të fuqisë" për të ndihmuar të tjerët. Në mënyrë të ngjashme, kur marrim mbi vete emrin e Shpëtimtarit, Ati ynë Qiellor na bekon me fuqinë e Tij për të na ndihmuar që të përmbushim misionin tonë në vdekshmëri.

Teksa bëjmë besëlidhje shtesë me Perëndinë, ne marrim mbi vete më plotësisht emrin e

pleinement sur nous le nom de Jésus-Christ. En conséquence, Dieu nous bénit en nous accordant davantage de son pouvoir. Comme le président Nelson l'a enseigné : « Chaque personne qui contracte des alliances dans les fonts baptismaux et les temples, et qui les respecte, bénéficie d'un accèsplus grandau pouvoir de Jésus-Christ. […] Le respect des alliances avec Dieu apporte en récompense le pouvoir céleste, pouvoir qui nous fortifie pour [mieuxsurmonter] nos épreuves, [résister à] nos tentations et [affronter] nos chagrins. »

Nous devenonsplusréceptifs spirituellement. Nous avonsdavantagede courage pour affronter des circonstances impossibles en apparence. Nous sommesdavantagefortifiés dans notre détermination à suivre Jésus-Christ. Nous nous repentons et retournons à luiplusrapidement quand nous transgressons. Nous faisonsmieux-connaître son Évangile par son pouvoir et son autorité. Nous aidons les personnes dans le besoin sans les juger. Nous les jugeons vraiment beaucoup moins. Nous conservons le pardon de nos péchés. Nous éprouvons une paix plus grande et nous sommes plus joyeux, parce que nous pouvons nous réjouir continuellement. Sa gloire nous entourera et ses anges nous garderont.

Voici l'invitation du Sauveur : « [Venez] au Père en mon nom et [recevez] sa plénitude en temps voulu. » Je vous exhorte à le faire. Venez à notre Père céleste, Prenez sur vous le nom de Jésus-Christ. Identifiez-vous à lui. Souvenez-vous toujours de lui. Efforcez-vous de lui ressembler. Joignez-vous à lui dans son œuvre. Recevez son pouvoir et ses bénédictions dans votre vie. Gravez son nom dans votre cœur, volontairement et intentionnellement. Ainsi, vous honorerez votre « position » devant Dieuet vous serez qualifiés pour que le Sauveur intercède en votre faveur. Vous deviendrez un héritier exalté dans le royaume de notre Père céleste, cohéritier du Premier-Né, notre Sauveur et Rédempteur bien-aimé.

Il vit. Je le sais de manière absolue. Il vous aime. Il a donné sa vie pour vous. Il vous supplie de venir au Père à travers lui. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

Jezu Krishtit.Si pasojë, Perëndia na bekon me më shumë prej fuqisë së Tij. Sikurse dha mësim Presidenti Nelson: "Çdo person që bën besëlidhje në vaskat e pagëzimit dhe në tempuj dhe i mban ato, ka qasjemë të madhete fuqia e Jezu Krishtit. … Shpërblimi për mbajtjen e besëlidhjeve me Perëndinë është fuqi qiellore … që na forcon t'u bëjmë ballëmë mirësprovave, tundimeve dhe pikëllimeve tona."

Ne bëhemimë shumëpranues shpirtërisht. Kemimë shumëguxim për t'u përballur me rrethana në dukje të pamundshme. Ne forcohemimë shumënë vendosmërinë tonë për ta ndjekur Jezu Krishtin. Ne pendohemi dhe kthehemimëshpejt tek Ai kur bëjmë shkelje.Bëhemimë të mirënë shpërndarjen e ungjillit të Tij me fuqinë dhe autoritetin e Tij. I ndihmojmë njerëzit nevojtarë ndërkohë që jemi më pak paragjykues, shumë më pak paragjykues. Mbajmë një heqje të mëkateve tona. Kemi paqe më të madhe dhe jemi më të gëzuar sepse gjithmonë mund të ngazëllehemi. Lavdia e Tij do të jetë përreth nesh dhe engjëjt e Tij do të kenë përgjegjësi për ne.

Shpëtimtari na fton: "[Eja]ni tek Ati në emrin tim dhe në kohën e përshtatshme të merrni plotësinë e tij". Ju nxit që ta bëni këtë. Ejani tek Ati ynë Qiellor. Merrni mbi vete emrin e Jezu Krishtit. Identifikohuni me Të. Gjithmonë kujtojeni Atë. Përpiquni fort të jeni si Ai. Bashkojuni Atij në veprën e Vet. Merrini fuqinë dhe bekimet e Tij në jetën tuaj.Gdhendeni emrin e Tij në zemrën tuaj, me gatishmëri dhe qëllim. Kjo ju jep "qëndrim" përpara Perëndisëdhe ju kualifikon për ndërmjetësimin e Shpëtimtarit si avokat në emrin tuaj.Ju do të bëheni një trashëgimtar i ekzaltuar në mbretërinë e Atit tonë në Qiell, një bashkëtrashëgimtar me të Parëlindurin e Tij, Shpëtimtarin dhe Shëlbuesin tonë të dashur.

Ai jeton. Unë e di këtë në mënyrë absolute. Ai ju do. Ai e dha jetën e Tij për ju. Ai ju përgjërohet që të vini tek Ati nëpërmjet Tij. Në emrin e Jezu Krishtit, amen.